

Література

1. Костіна Н.І., Марахов К.С. Проблеми формування фондового ринку в Україні //Фінанси України. – 2013. – №2. – С.30 – 36.
2. Єрмошенко М.М. Фінансова безпека держави : національні інтереси, реальні загрози, стратегія забезпечення. – К.: Київ. нац. торг.-екон.ун-т, 2011.-209 с.
3. Махмудов О. Загрози для фінансової безпеки // Вісник УАДУ при Президентіві України . – 2015. – № 4.
4. Гріщенко І.В. Забезпечення стійкого розвитку підприємств малого і середнього бізнесу в Україні // Науковий вісник ВКІ «Регіон: особливості розвитку і управління в умовах децентралізації влади». Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля». 2015. С. 113-116.

УДК 336.71

ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ ТА ЗАХОДИ ВПЛИВУ НБУ ЗА ПОРУШЕННЯ БАНКІВСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Обертинський С. – ст. 4 курсу, гр. Фзвн -41

Науковий керівник – викладач Гріщенко І.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Сучасний розвиток фінансової системи характеризується наявністю механізмів та інструментів регулювання з боку держави. За умови їх вмілого використання, законодавчі та виконавчі структури державної влади успішно здійснюють економічні перетворення в напрямі прискорення економічної стабілізації, переведення економіки у фазу зростаючої циклічності. Кожна держава розробляє свою систему регулювання, яка відповідає стану фінансової системи та економіки загалом. Вона формується під впливом історичного розвитку, стану демократичних інститутів у суспільстві та національних традицій. В нашій державі регуляційні функції зосереджені у Національному банку України (НБУ). Діяльність НБУ має вирішальний вплив на стабільність грошової одиниці, надійність банківських установ, дієвість платіжно-розрахункового механізму, що загалом визначає ефективність функціонування всієї економіки держави. Результати системного аналізу свідчать, що наша держава недостатньо використовує регулюючі механізми та важелі, які мають місце у розвинутих країнах світу. Окрім цього, в Україні відсутня довгострокова програма розвитку банківської системи, що звужує перспективи її розвитку.

Актуальність та значення теми полягають у тому, що від організації банківського нагляду з боку Національного банку України залежить дотримання банками нормативів, а як наслідок і оцінка роботи комерційних банків. Від ефективної системи банківського нагляду в Україні залежить забезпечення стабільності банківської системи, яка потребує з боку держави регулювання і нагляду, оскільки саме банки, на відміну від інших економічних суб'єктів ринку, містять у собі підвищену загрозу дестабілізації власної діяльності і провокування загальноекономічної кризи.

Саме на законодавчому рівні Національний банк України в змозі шляхом обов'язкового резервування певної частини ресурсів банків проводити роботу по забезпеченню стабільності грошового обігу і національної валюти, шляхом встановлення граничних нормативів платоспроможності та ліквідності знижувати загрозу стабілізації діяльності банків і вилучення вкладниками коштів з банків.

Метою дослідження є вивчення проблем та перспектив розвитку банківського нагляду в Україні.

Проблему банківського нагляду та управління ризиками в банківській діяльності в сучасних умовах досліджували такі вчені – В. І. Грушко, В. В. Крилова, В. Мігценко, А. Незнамова, П. П. Пасічник та ін.

Разом з тим, незважаючи на значний науковий доробок, дослідженнями не охоплено повною мірою питання особливостей механізму функціонування банківського нагляду в Україні та його ролі у забезпеченні фінансової стійкості банківської системи, що власне і стало предметом цього дослідження.

Проблемним (нестабільним) є такий банк, у якого ліквідність або платоспроможність послаблені чи можуть погіршитися, якщо не відбудеться значного збільшення його фінансових ресурсів та поліпшення управління ризиками банківської діяльності. [1; с. 24].

У разі розгляду Національним банком питань щодо застосування до конкретного банку заходів впливу для надання пояснень може бути запрошено голову правління (ради директорів) або голову спостережної ради банку. Якщо розглядається питання про призначення тимчасового адміністратора або відкликання ліцензії банку, то ці особи для надання пояснень не запрошуються.

Заходи впливу, що застосовуються Національним банком, мають бути адекватними конкретним порушенням, які були допущені банками. Вибір адекватних заходів впливу, які застосовуються до банків, має здійснюватися з урахуванням: характеру допущених банком порушень; причин, які зумовили виникнення виявлених порушень; загального фінансового стану банку; розміру можливих негативних наслідків для кредиторів і вкладників.

Для введення щоденного контролю за діяльністю банків і виконанням ними вимог щодо усунення допущених порушень Національним банком може встановлюватися особливий режим контролю за їх діяльністю [2; с. 8].

Висновки та перспективи подальших наукових досліджень. Стабілізація банківської системи потребує постійного нагляду з боку НБУ,

який повинен забезпечуватись якісним, ефективним поєднанням інституційного та методичного механізмів банківського регулювання та нагляду. При визнанні першочергової ролі міжнародного нагляду повинні розвиватись та враховуватись національні особливості банківської системи, фінансових ринків, реальної економіки, а також відбиватись в цілях, функціях та підходах до організації наглядової роботи.

Банківський нагляд дає можливість

задовольнити потреби банківської системи, а саме якісним, ефективним поєднанням інституційного та методичного механізмів банківського регулювання та нагляду. При визнанні першочергової ролі міжнародного нагляду повинні розвиватись та враховуватись національні особливості банківської системи, фінансових ринків, реальної економіки, а також відбиватись в цілях, функціях та підходах до організації наглядової роботи.

Література

1. Грушко В.І. Банківський нагляд [Текст]: навч. посіб. для студ. Вищ. навч. Закл./ В.І.Грушко, С.М.Лаптев, О.С.Любунь, К.С.Раєвський. – К.: Центр навч.л – ри, 2014. – 264 с.
2. Закон України "Про банки і банківську діяльність" [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1221-14>.
3. Закон України " Про національний банк України" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=679-14>.

УДК 658.147

ФОРМУВАННЯ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ

Бондаренко Ю. – ст. 4 курсу, гр. ЕППЗвн -41

Науковий керівник – викладач Гріщенко І.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Власний капітал – це сума грошових вкладів, що їх власник надає в повне господарське відання (володіння, користування, розпорядження) підприємству, яке він створює, або вартість відповідного майна.

Джерелом формування власного капіталу підприємства недержавної форми власності є грошові і матеріальні внески засновників. На державних підприємствах статутний фонд створюється в момент створення підприємства за рахунок державних коштів.

Як найбільш стабільна складова коштів підприємства статутний фонд розглядається як база при розрахунку багатьох економічних коефіцієнтів, котрі

характеризують фінансове становище підприємства, та в першу чергу автономність бізнесу.

Визначення термінів «формування власного капіталу» та «розміщення власного капіталу», що наведені у працях вітчизняних та зарубіжних економістів представлено у табл. 1.

В ході дослідження представленого в табл. 1 виявлено, що найпоширенішими визначеннями формування і розміщенні власного капіталу є трактування його як:

- майнових засобів;
- стартового (початкового) капіталу;
- джерела інвестування.

Таблиця 1

Визначення термінів «формування власного капіталу» та «розміщення власного капіталу»

Автор	Визначення терміну «формування власного капіталу»	Автор	Визначення терміну «розміщення власного капіталу»
1	2	3	4
Андріяш С.П.	Виділені на підприємство або залучені до нього фінансові ресурси у вигляді грошових коштів або вкладень у майно матеріальних цінностей та не матеріальних активів	Бакаев А.С.	Розподілення акцій між співвласниками у залежності від вкладеного внеску
Галяпина Л.В.	Частина фінансових ресурсів, які пущені в обіг, для отримання доходів, що вони приносять від цього обігу	Белюсов М.О.	Виконання до діяльності загальної вартості засобів в грошовому, матеріальному (нематеріальному) вираженні, які були інвестовані власниками
Пантелєєв В.П.	Вільні засоби, вкладені в суб'єкт господарювання на початку діяльності або впродовж його господарської діяльності з метою отримання прибутку (доходу)	Квітко В.А.	Реалізація наявних фінансових ресурсів, для використання у діяльності на початковому етапі господарського процесу
Чебанов А.В.	Наявні фінансові ресурси, які використовуються на розвиток початкового процесу діяльності підприємства	Пушкар М.С.	Процес пропорційного розподілення акцій між власниками у залежності від загального акціонерного пакету